

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0026/2010

2.3.2010

BETÄNKANDE

om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken
(2009/2198(INI))

Utskottet för utrikesfrågor

Föredragande: Arnaud Danjean

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
RESERVATION.....	22
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	24

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (2009/2198(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen, artikel 346 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt protokollen 10 och 11,
- med beaktande av den europeiska säkerhetsstrategin (ESS) ”Ett säkert Europa i en bättre värld”, som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003,
- med beaktande av rapporten om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin – att skapa säkerhet i en värld i förändring, som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2008,
- med beaktande av rapporterna från ordförandeskapet för Europeiska unionens råd om den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken (ESFP) av den 9 december 2008 och 16 juni 2009,
- med beaktande av slutsatserna om den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken och förklaringen om tio år med den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken: utmaningar och möjligheter, som antogs av rådet den 17 november 2009,
- med beaktande av sina resolutioner i ämnet, särskilt resolutionen av den 14 april 2005 om den europeiska säkerhetsstrategin¹, resolutionen av den 16 november 2006 om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin inom ramen för ESFP², resolutionen av den 5 juni 2008 om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin och ESFP³ och resolutionen av den 19 februari 2009 om EU:s säkerhetsstrategi och den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken (ESFP)⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 19 februari 2009 om Natos roll i EU:s säkerhetsuppbyggnad⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 26 november 2009 om en politisk lösning på problemet med sjöröveri utanför Somalias kust⁶,
- med beaktande av en skriftväxling mellan Europeiska unionen och regeringarna i Kenya och Republiken Seychellerna om överföring till dessa länder av personer som misstänks ha begått piratdåd eller väpnade rån och gripits av Eunavfor i insatsområdet,

¹ EUT C 33 E, 9.2.2006, s. 580.

² EUT C 314 E, 21.12.2006, s. 334.

³ EUT C 285 E, 26.11.2009, s. 23.

⁴ Antagna texter, P6_TA(2009)0075.

⁵ Antagna texter, P6_TA(2009)0076.

⁶ Antagna texter, P7_TA(2009)0099.

- med beaktande av sin resolution av den 22 oktober 2009 om de institutionella aspekterna av inrättandet av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder¹,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0026/2010).

Den europeiska säkerhetsstrategin ur ett vittomfattande perspektiv

1. Europaparlamentet erinrar om att den europeiska säkerhetsstrategin och rapporten om genomförandet av denna strategi framhåller de främsta hoten mot Europeiska unionen, nämligen
 - spridning av massförstörelsevapen,
 - terrorism och organiserad brottslighet,
 - regionala konflikter,
 - sönderfallande stater,
 - sjöröveri,
 - handeldvapen och lätta vapen, klustervapen och truppminor,
 - energitrygghet,
 - effekterna av klimatförändringar och naturkatastrofer,
 - IT-säkerhet,
 - fattigdom.
2. Europaparlamentet framhåller att unionen, genom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, agerar för att möta de utmaningar och hot som den europeiska säkerhetsstrategin står inför, och bidrar på så sätt till att förbättra unionsmedborgarnas säkerhet.
3. Europaparlamentet rekommenderar än en gång att den europeiska säkerhetsstrategin bör ses över regelbundet, vart femte år, i samband med att en ny valperiod inleds och efter att Europaparlamentet hörts i vederbörlig ordning.
4. Europaparlamentet betonar att det främsta ansvaret för att bevara fred och säkerhet i världen vilar på FN:s säkerhetsråd och upprepar därför att FN:s organisation är i behov av reformering för att FN ska kunna utöva sina funktioner och förmå lägga fram effektiva lösningar i samband med globala utmaningar och hot.

¹ Antagna texter, P7_TA(2009)0057.

5. Europaparlamentet bekräftar att unionen måste uppnå dessa mål genom att stärka sin egen institutionella kapacitet så att den kan möta dessa utmaningar och genom multilateralt samarbete med och i internationella organisationer – i första hand FN – och regionala organisationer – i första hand OSSE och Afrikanska unionen – i överensstämmelse med FN-stadgan.
6. Europaparlamentet betonar att unionen måste utveckla sin strategiska självständighet genom en stark och effektiv utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik för att kunna främja fred, förebygga konflikter, stärka den internationella säkerheten, garantera säkerheten för alla sina egna medborgare och för alla dem som berörs av ESFP-uppdrag, skydda sina intressen i världen och hävda sina grundläggande värderingar, och samtidigt bidra till en effektiv multilateralism till stöd för internationell rätt och bidra till respekt för mänskliga rättigheter och demokratiska värden runt om i världen, i enlighet med målsättningarna i artikel 21.2 e i EU-fördraget, målen och principerna i FN-stadgan, principerna i Helsingforsavtalets slutakt samt målsättningarna i Parisstadgan, inklusive vad som hänförs till de yttre gränserna.
7. Europaparlamentet upprepar sitt stöd för att unionen ska utarbeta en vittomfattande och förutseende strategi för att möta hoten och utmaningarna, en strategi som bör samla unionens och dess medlemsstaters olika åtgärder, såväl civila som militära, inbegripet förebyggande av konflikter och krishantering, ekonomiskt bistånd och utvecklingssamarbete, social- och miljöpolitik, diplomatiska och handelspolitiska instrument samt utvidgning. Parlamentet understryker att en sådan samordning av civil och militär kapacitet kommer att ge unionens krishanteringspolitik ett verkligt mervärde.
8. Europaparlamentet erkänner att energitryggheten är av avgörande betydelse för att EU:s medlemsstater ska fungera och uppmanar därför medlemsstaterna till nära samarbete inom denna del av säkerhetspolitiken.
9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att på ett effektivare sätt samordna sina respektive strategier och nationella resurser med unionens strategier och resurser, detta för att åstadkomma en bättre sammanhållning och effektivitet samt ett större genomslag och bättre synlighet i insatsområdet.
10. Europaparlamentet välkomnar medlemsstaternas ansträngningar att motarbeta IT-hot. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att lägga fram en analys av IT-relaterade utmaningar och åtgärder för att möjliggöra en effektiv och samordnad reaktion på dessa hot på grundval av bästa metoder, och i framtiden, som ett resultat av detta, utarbeta en europeisk strategi för IT-säkerhet.
11. När det gäller bekämpning av terrorism anser Europaparlamentet att man bör behålla det program som bygger på EU:s strategier för att bekämpa terrorism och för att bekämpa radikaliserings och rekrytering till terrorism. Detta är särskilt viktigt i de fall där Internet utnyttjas för att stödja terrorism och radikaliserings. Man bör främja debatten om skydd och utveckling av de mänskliga rättigheterna och ta särskild hänsyn till offren.
12. Europaparlamentet anser att en vitbok som gör det möjligt att utlösa en bred offentlig debatt skulle kunna synliggöra den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik och det samarbete som bedrivs i säkerhets- och försvarsfrågor genom en bättre definition av

unionens säkerhets- och försvarsintressen och mål, i relation till tillgängliga medel och resurser, och därmed skulle effektivisera och konkretisera genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin samt planeringen och genomförandet av FN:s krishanteringsinsatser.

Lissabonfördraget och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens struktur

13. Europaparlamentet uppmanar rådet att under 2010 inleda en substantiell diskussion med Europaparlamentet och de nationella parlamenten om genomförandet av Lissabonfördragets nya bestämmelser om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, bland annat om följande:
 - a) Klausulen om ömsesidigt bistånd om en medlemsstat skulle utsättas för ett väpnat angrepp på sitt territorium.
 - b) Solidaritetsklausulen om stöd vid en terroristattack eller katastrof framkallad av naturen eller av människan.
 - c) Befattningen vice ordförande för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, som ska bistås av en europeisk avdelning för yttre åtgärder som på ett vittomfattande sätt ska inbegripa enheter för förebyggande av konflikter, civil och militär krishantering, krishantering och fredsskapande.
 - d) Utvidgning av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens befogenheter.
 - e) Permanenta strukturer för samarbetet mellan de medlemsstater som uppfyller högre krav på militära resurser och som har gjort mer bindande åtaganden på området med tanke på de mest krävande uppdragen, samt fördjupade samarbeten.
 - f) Upprättande av en startfond för att förbereda insatser.
14. Mot bakgrund av införandet av klausulen om ömsesidigt bistånd i enlighet med artikel 42.7 i fördraget om Europeiska unionen uppmanar Europaparlamentet de EU-medlemsstater som är medlemmar i Västeuropeiska unionen (VEU) att häva det ändrade Bryssel fördraget från 1954, inklusive Västeuropeiska unionens parlamentariska församling.
15. Mot bakgrund av att en solidaritetsklausul införts i det nya fördraget uppmanar Europaparlamentet rådet att återuppta diskussionen om att på grundval av bland annat Barnierrapporten från maj 2006 inrätta en europeisk räddningstjänststyrka, genom vilken medlemsstaternas resurser kan fördelas för att effektivt och kollektivt ta itu med effekterna av katastrofer framkallade av naturen eller av människan, i eller utanför unionen. Den militära delen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken måste också möjliggöra hantering av sådana civila risker.
16. Mot bakgrund av de framsteg som Lissabonfördraget möjliggör i fråga om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken framhåller Europaparlamentet att det vore legitimt och lämpligt att inom rådet (utrikes frågor) inrätta ett råd (försvar) som skulle bestå av försvarsministrarna, och som under ledning av vice ordföranden/den höga

representanten skulle ha en särskild roll när det gäller att intensifiera samarbetet samt harmonisera och integrera den militära kapaciteten.

17. Europaparlamentet betonar att den fortsatta utvecklingen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik fullt ut måste respektera och inte får underminera vissa EU-medlemsstaters neutralitet och alliansfrihet.
18. Europaparlamentet anser att vice ordföranden/den höga representanten omgående måste agera för att göra den utrikespolitik som bedrivs av unionen respektive dess medlemsstater mer enhetlig, och anser att denna enhetlighet i praktiken bör visa sig genom att de särskilda representanterna/delegationscheferna som står under hennes ledning ska ha den auktoritet som krävs i förhållande till de parter som berörs och till det internationella samfundet.
19. Europaparlamentet stöder inrättandet av ett direktorat för krishantering och planering (Crisis Management and Planning Directorate - CMPD) som ska ansvara för krishantering och ur strategisk synvinkel ska planera unionens civila och militära insatser samt bidra till utvecklandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, särskilt när det gäller civil och militär kapacitet. Däremot är det beklagligt att inrättandet av denna nya struktur är avsevärt försenat. Inom den europeiska avdelningen för yttre åtgärder bör det finnas en nära samordning mellan å ena sidan direktoratet för krishantering och planering och övriga strukturer inom den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, och å andra sidan krisplattformen och andra relevanta avdelningar inom kommissionen, vilka bör utgöra en del av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder, detta för att skapa en samordnad strategisk planeringskapacitet så att en mångsidig europeisk strategi kan fastställas.
20. Europaparlamentet förespråkar än en gång att det skapas ett permanent insatscentrum för EU, vars verksamhet ska bedrivas under vice ordförandens/den höga representantens överinseende och vars uppdrag ska omfatta den operativa planeringen och genomförandet av de militära insatserna. Insatscentrumet bör knytas till den europeiska avdelningen för yttre åtgärder. Det nuvarande systemet med sju militära staber innebär sämre effektivitet och reaktionsförmåga, och innebär dessutom avsevärda kostnader. En permanent samtalspartner i militära frågor är nödvändig för den civila och militära samordningen i insatsområdena. Det permanenta insatscentrumet skulle därmed kunna anses utgöra en militär kapacitet när det gäller planering och genomförande, och det skulle kunna vara beläget på samma plats som den civila planerings- och ledningskapaciteten (CPCC) för att på så sätt möjliggöra synergieffekter som är nödvändiga för en effektiv civil och militär samordning. Parlamentet upprepar att EU:s insatscentrum skulle underlätta samarbetet med Nato, utan att inverka negativt på de två organisationernas självständighet i fråga om beslutsfattande.
21. Europaparlamentet insisterar på att man snabbt och på grundval av så mångsidiga kriterier som möjligt bör upprätta det permanenta strukturerade samarbetet, vilket bör göra det möjligt att få medlemsstaterna att göra större åtaganden inom den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

22. Europaparlamentet betonar vikten av att dessa reformer genomförs, dels för att leva upp till ambitionsnivån för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna, en ambitionsnivå som bekräftades i december 2008 och godkändes av Europeiska rådet, dels för att förbättra effektiviteten och mervärdet för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna, vars användning efterfrågas i allt större utsträckning.

Militära insatser och civila uppdrag

23. Europaparlamentet ställer sig positivt till regelverket avseende den europeiska/gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna som tillämpats i tio år. Parlamentet konstaterar att unionen inleder civila och militära insatser inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna för att bemöta hot mot den internationella och europeiska säkerheten, och noterar att de flesta av dessa uppdrag har hänfört sig till den civila krishanteringen. Parlamentet hyllar de cirka 70 000 anställda som har deltagit eller fortfarande deltar i de 23 uppdrag och insatser som genomförs respektive genomförts inom ramen för den europeiska säkerhets- och försvarspolitikerna. Parlamentet hyllar också Javier Solana, rådets generalsekreterare/den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitikerna, för hans insatser för utvecklandet av den europeiska säkerhets- och försvarspolitikerna. Parlamentet uppmanar återigen medlemsstaterna att fastställa kriterier för upprättandet av uppdrag inom ramen för den europeiska säkerhets- och försvarspolitikerna och att diskutera nationella förbehåll för att upprätta sådana uppdrag.

Somalia – Afrikas horn

24. Europaparlamentet välkomnar att den EU-ledda marina styrkan EUNAVFOR Somalia – Atalantainsatsen på ett positivt sätt kunnat bidra till kampen mot sjöröveriet i Adenbukten och längs Somalias kuster, bland annat för att garantera att humanitär hjälp når alla människor som behöver den i landet. Atalantainsatsen har visat sig vara en viktig aktör i bekämpningen av sjöröveriet, bland annat genom Atalantas marina säkerhetscentrum Afrikas horn. Parlamentet välkomnar rådets beslut att förlänga uppdraget med ytterligare ett år till december 2010 och noterar utvidgningen av mandatet för denna insats, som är av direkt intresse för EU:s säkerhet (medborgarnas säkerhet, försörjningstryggheten, säkerheten för särskilt utsatta fartyg) och kan sättas in i ett humanitärt och operativt nödläge (ledsugning av fartyg som chartrats av Världslivsmedelsprogrammet för att frakta livsmedel till den somaliska befolkningen och fartyg som fraktar logistiskt stöd till Afrikanska unionens uppdrag i Somalia (Amisom)). Parlamentet lovordar samtidigt dess bidrag till stärkandet av det marina samarbetet i Europa och till en vidareutveckling av den marina dimensionen inom den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna. Parlamentet välkomnar också att tredjeländer (Norge, Kroatien och Montenegro) deltar i insatsen och att det förs ett gott samarbete med andra flottor som befinner sig i området, särskilt genom Shade (Shared Awareness and Deconfliction). Parlamentet beklagar samtidigt fortsatta problem med lagföring av personer som misstänks för piratdåd och väpnade rånare som gripits i insatsområdet, vilka underminerar trovärdigheten i samband med de internationella ansträngningarna för att bekämpa sjöröveri.
25. Europaparlamentet menar att man måste ta itu med de bakomliggande orsakerna till sjöröveriet, nämligen den instabilitet och fattigdom som råder i Somalia. Unionen måste

alltså hjälpa den federala övergångsregeringen genom att göra insatser för att återupprätta den säkerhetsmässiga och politiska stabiliteten och rättssäkerheten samt främja en hållbar utveckling, vilket ska ske i partnerskap med Afrikanska unionen och Förenta nationerna, samt ta fram en gemensam strategi med målsättningen att inleda en regional fredsprocess.

26. Europaparlamentet anser att man i EU:s hållning till Somalia bör beakta att endast ett storskaligt och långsiktigt statsbygge – mer omfattande och långtgående än uppbyggnaden av den federala övergångsregeringens säkerhetsstyrkor – kommer att bidra till hållbar fred och säkerhet i det här landet. Parlamentet uppmanar därför rådet och kommissionen att lägga fram en ambitiös, gemensam och uttömmande EU-strategi för Somalia.
27. Europaparlamentet betonar i synnerhet att man så snabbt som möjligt bör se till att den federala övergångsregeringen kan behålla sin ställning och utöka sin kontroll över Somalias territorium. Det är därför positivt att rådet den 25 januari 2010 kom överens om att upprätta ett uppdrag inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (EU:s utbildningsuppdrag, EUTM Somalia) för att bidra till utbildningen av de somaliska säkerhetsstyrkorna i Uganda i nära samarbete med EU:s partners, bland annat den federala övergångsregeringen, Uganda, Afrikanska unionen, FN och Förenta staterna. Parlamentet uppmanar den höga representanten att vederbörligen informera och samråda med Europaparlamentet.
28. Europaparlamentet betonar också vikten av att man utökar den maritima övervakningskapaciteten i detta område, vilket bör ske bland annat genom utbildning och skapande av ett nätverk för kustbevakningen i länderna i området. Parlamentet anser att unionen måste delta i detta arbete genom att stödja Djibouti-kodexen, liksom dess genomförandeplan som tagits fram av Internationella sjöfartsorganisationen. Både kodexen och genomförandebestämmelserna har godkänts av länderna i området (ett centrum för informationsutbyte i Jemen och ett centrum för utbildning av fartygspersonal i Djibouti).
29. När det gäller situationen i Jemen påminner Europaparlamentet om sin resolution av den 10 februari 2010 och uppmanar kommissionen och rådet att tillsammans med sina internationella partners, bland annat Jemens grannländer, bistå regeringen genom en mångsidig insats som omfattar en reform av säkerhetssektorn, terroristbekämpning samt politisk dialog, humanitärt och ekonomiskt stöd och utbildning.

Afghanistan och Pakistan

30. Europaparlamentet påminner om vikten av en säkerhetsmässig och politisk stabilisering i Afghanistan och Pakistan för att man ska kunna möta de övergripande, direkta hoten mot de europeiska invånarnas säkerhet (terrorism, narkotikahandel, spridning av massförstörelsevapen), och välkomnar EU:s handlingsplan för Afghanistan och Pakistan som antogs av rådet den 27 oktober 2009. Parlamentet upprepar behovet av ett allsidigt förhållningssätt till dessa frågor där säkerhet i större utsträckning än tidigare kopplas samman med utveckling, rättssäkerhet och respekt för mänskliga rättigheter samt jämställdhetsaspekter. Rådet och kommissionen uppmanas därför att ta mer konkreta initiativ i denna riktning samt utöka EU:s bidrag och se till att EU:s, medlemsstaternas och det internationella samfundets åtgärder blir mer samstämda.

31. Europaparlamentet anser att man bör genomföra en ny europeisk strategi som ska prioritera stärkandet av Afghanistans institutionella och administrativa kapacitet, i synnerhet rättsväsendet och de delar – utöver polisstyrkan – som bidrar till rättsstaten.
32. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att kraftigt öka resurserna till civila insatser i Afghanistan, så att EU:s prioritering av civila insatser blir trovärdig och mer synlig för både den afghanska befolkningen och EU:s internationella partners. Parlamentet framhåller att det, för att göra Afghanistan till en rättsstat, är av stor vikt att det upprättas en effektiv och pålitlig civil polisstyrka, och hyllar det arbete som utförts av Europeiska unionens polisuppdrag (Eupol) i Afghanistan. Rådet uppmanas att snarast åtgärda Eupols bestående personalbrist och underlätta Eupols transporter till de olika provinserna genom att se till att uppdraget får ytterligare utrustning och lämpligt logistiskt stöd. Nato uppmanas att i högre grad samarbeta med Eupol och att samordna sin polisiära verksamhet med Eupol genom det internationella polissamordningsorganet.
33. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att delta i diskussionerna om målet, typen, omfattningen och varaktigheten för EU-medlemsstaternas civila och militära deltagande i Afghanistan.
34. Europaparlamentet stöder rådets förslag om att undersöka möjligheten att skicka ett biståndsuppdrag till Pakistan för att reformera säkerhetssektorerna och bygga upp en terroristbekämpningskapacitet, för att på så sätt hjälpa landet att utforma en terroristbekämpningsstrategi, samtidigt som man för en dialog om rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna.

Balkanländerna

35. Europaparlamentet hyllar uppdraget Eulex Kosovo som med framgång har verkat i hela Kosovo, och framhåller att uppdragets samtliga delar (polisen, rättsväsendet, tullen) är viktiga för att det ska kunna fortsätta att verka utan begränsningar i hela Kosovo, inbegripet norra Kosovo.
36. Europaparlamentet välkomnar överenskommelsen om polisiärt samarbete mellan Eulex Kosovo och Serbien, och konstaterar att överenskommelsen är av uteslutande teknisk karaktär och avser att främja kampen mot den organiserade brottsligheten.
37. Europaparlamentet fördömer alla handlingar som avser att skada Eulex Kosovo, som har i uppdrag att tillsammans med myndigheterna i Kosovo upprätta och stärka rättsstaten, vilket ska gagna samtliga befolkningsgrupper i Kosovo.
38. Europaparlamentet uppmanar rådet att överväga att inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna upprätta en militär insatsstyrka som kan avlösa Kfor-styrkan.
39. Trots de bestående politiska svårigheterna är säkerhetsförhållandena lugna och stabila i Bosnien och Hercegovina, och Europaparlamentet framhåller att EU bidragit till detta genom den militära insatsen Eufor Althea. Parlamentet stöder rådets beslut att lägga om den verksamhet inom Europeiska unionens polisuppdrag (EUPM) som avser kampen mot organiserad brottslighet och korruption, och understryker behovet av ett helhetsgrepp när

det gäller rättssäkerhetsfrågor (polis – rättsväsende – fängelser). Parlamentet uppmuntrar rådet att snabbt fatta beslut som gör det möjligt för den militära insatsen Eufor Althea att utvecklas i riktning mot att tillhandahålla utbildning för Bosniens väpnade styrkor. Parlamentet beklagar att det inte har fattats något politiskt beslut om framtiden för den internationella insatsen i Bosnien och Hercegovina, vilket har lett till att vissa av styrkans deltagarländer ensidigt har dragit sig ur, vilket i sin tur riskerar att skada trovärdigheten och samstämdheten för EU-insatsen i Bosnien och Hercegovina. Rådet påminns om att hålla dörren öppen för ett framtida EU-medlemskap, vilket man kom överens om i Thessaloniki 2003.

Kaukasien

40. Europaparlamentet påminner om unionens avgörande roll för att förhindra en upptrappning av konflikten mellan Georgien och Ryssland, bland annat genom ett snabbt upprättande av ett övervakningsuppdrag för att kontrollera genomförandet av avtalen av den 12 augusti och den 8 september 2008. Parlamentet beklagar att Ryska federationen ännu inte har uppfyllt sina åtaganden i fråga om dessa avtal som undertecknats av president Medvedev. Parlamentet betonar att unionens övervakningsuppdrag i Georgien är av ännu större betydelse efter att OSSE:s och FN:s uppdrag lämnat landet.
41. Europaparlamentet ställer sig positivt till att uppdraget förlängs med ett år och efterlyser en förstärkning av dess övervakningskapacitet, bland annat dess tekniska utrustning. Parlamentet beklagar att ryska och lokala styrkor har hindrat uppdragets personal från att resa till de sydossetiska och abchaziska utbrytarregionerna.

Mellanöstern

42. Europaparlamentet anser att unionen bör utöka sin verksamhet i de palestinska territorierna. Parlamentet hyllar det arbete som utförts av polisuppdraget Eupol Copps och uppmanar rådet att överväga en utökning av detta uppdrag och föreslå en ny struktur som ska användas för att upprätthålla och effektivisera biståndsuppdraget vid gränsövergången i Rafah (Eubam Rafah) och lindra den dramatiska humanitära krisen i Gazaremsan.
43. I fråga om uppdraget Eujust Lex i Irak anser Europaparlamentet att verksamheten i Irak bör utökas gradvis och i förhållande till säkerhetsläget i landet.

Afrika söder om Sahara

44. Europaparlamentet bekräftar att EU måste arbeta för att få till stånd en reform av säkerhetssektorerna i vissa afrikanska länder, såsom Demokratiska republiken Kongo och Guinea-Bissau, och uppmanar rådet att basera sina insatser på en mångsidig strategi för reformen av säkerhetssektorn och att regelbundet utvärdera hur effektiva och verkningsfulla uppdragen varit.

Haiti

45. När det gäller situationen i Haiti betonar Europaparlamentet vikten av att samordna EU:s stödåtgärder. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang EU:s kollektiva bidrag i form av minst 300 anställda poliser som tillfälligt ska bistå FN:s stabiliseringsuppdrag i

Haiti (Minustah). Parlamentet välkomnar också rådets beslut att inrätta en enhet i Bryssel (Euco Haiti) som ska samordna medlemsstaternas bidrag i form av militära och säkerhetsmässiga tillgångar och matcha dem med de behov som fastställs av FN, och på så sätt komplettera övervaknings- och informationscentrumet (Mic). Den bristfälliga samordningen mellan medlemsstaterna och EU när det gäller Haiti är emellertid beklaglig, och vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att leda EU:s arbete på detta område.

Tidigare erfarenheter

46. Europaparlamentet betonar vikten av att man beaktar erfarenheterna från tidigare EU-insatser och uppmanar rådet att fundera över en mekanism som gör det möjligt att se till att parlamentet blir delaktigt i detta arbete. Parlamentet vill i synnerhet informeras om den första årsrapporten om hur tidigare erfarenheter från de civila uppdragen fastställts och utnyttjats. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att inleda en grundlig översyn av tidigare och nuvarande ESFP/GSFP-uppdrag för att identifiera uppdragens starka och svaga punkter.
47. Europaparlamentet välkomnar att unionens insats i Tchad och Centralafrikanska republiken (Eufor Tchad/RCA) med framgång omvandlats till FN-uppdraget i Centralafrikanska republiken och Tchad (Minurcat), och hoppas att parlamentet nu kommer att hållas informerat om hur man för närvarande beaktar tidigare erfarenheter, särskilt i fråga om hur man under kommande uppdrag kan undvika de befintliga bristerna och problemen när det gäller det konkreta samarbetet med FN och Afrikanska unionen.

Övningspolicy

48. Europaparlamentet framhåller att planeringen och genomförandet av EU:s övningar inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, som en del av en ambitiösare övningspolicy för EU som inkluderar möjligheten för EU att genomföra fälttjänstövningar (Livex), i hög grad skulle bidra till en effektivare samordning av medlemsstaternas kapacitet och främja en större kompatibilitet samt ett större utbyte av erfarenheter.

Integrering av jämställdhets- och människorättsaspekter

49. Europaparlamentet påminner om vikten av att man systematiskt tar upp mänskliga rättigheter och jämställdhetsaspekter i alla faser av insatserna inom GSFP, detta i samband med såväl planering som genomförande. Parlamentet begär att FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000) och 1889 (2009) om fred, kvinnor och säkerhet uppmärksammas både i utbildningen av personal och i samband med insatserna. Parlamentet efterlyser en större andel kvinnor bland de personer som sänds ut för att delta i insatserna och rekommenderar att man i ökad uträkning ser till att personalen är utbildad i mänskliga rättigheter och har kunskap om medborgarsamhället.

Icke-spridning av kärnvapen och nedrustning

50. Europaparlamentet välkomnar FN:s säkerhetsråds resolution 1887 (2009) och stöder helhjärtat dess krav på ett upphörande av kärnvapenspridningen och på en intensifiering

av nedrustningsinsatserna under strikt och effektiv internationell kontroll.

Medlemsstaterna uppmanas att ta fram en kraftfull gemensam ståndpunkt inför 2010 års konferens för översyn av fördraget om icke-spridning av kärnvapen och påminner om sin rekommendation till rådet av den 24 april 2009 om icke-spridning och framtiden för fördraget om icke-spridning av kärnvapen¹, i vilken parlamentet underströk att det finns ett behov att ytterligare stärka icke-spridningsavtalets samtliga tre pelare: icke-spridning, nedrustning och samarbete kring den civila användningen av kärnkraft. Parlamentet begär dessutom att fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (CTBT) ska ratificeras och träda i kraft.

51. Europaparlamentet betonar vikten av att utveckla ett internationellt system med säkra och garanterade leveranser av kärnbränsle (dvs. ett internationellt bränslebanksystem under IAEA:s överinseende) och mekanismer för att bättre tillämpa den s.k. klausul om massförstörelsevapen som ingår i EU:s samarbetsavtal med tredjeländer.
52. Europaparlamentet gläds över de förklaringar och mål som deklarerats av Förenta staternas nya administration, genom vilka man åtar sig att arbeta för kärnvapenedrustning. EU och Förenta staterna uppmanas att bedriva ett nära samarbete för att främja icke-spridning av kärnvapen. Samtidigt gläds parlamentet över att Ryska federationen och Förenta staterna har utfäst sig att ingå ett nytt övergripande och rättsligt bindande avtal som ska ersätta fördraget om minskning av strategiska vapen (Start I), som upphörde att gälla i december 2009. Parlamentet hoppas att det så snart som möjligt ska uppnås konkreta resultat i denna fråga.
53. Europaparlamentet uttrycker på nytt sin oro över den rådande situationen i Iran och Nordkorea, och påminner om att unionen har åtagit sig att göra allt som står i dess makt för att förebygga, avskräcka, stoppa och om möjligt eliminera spridningsprogram som inger oro på global nivå. Den nedrustning som vissa länder har inlett har inte någon direkt koppling till andra länders vilja att stoppa eller fortsätta med sina spridningsprogram, vilket bör föranleda en sträng hållning gentemot de länder eller organisationer som vill eller redan har börjat sprida massförstörelsevapen. Parlamentet understryker vikten av att alla medlemsstater handlar i överensstämmelse härmed och följer unionens strategi i denna fråga.
54. När det gäller konventionell nedrustning påpekar Europaparlamentet att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att göra framsteg i diskussionerna om ett internationellt fördrag som reglerar vapenhandeln.
55. Europaparlamentet upprepar sitt helhjärtade stöd för en utökad nedrustning och ett totalförbud mot de vapen som orsakar civilbefolkningen stort lidande, dvs. exempelvis kemiska och biologiska vapen, antipersonella minor, multipelbomber och ammunition med utarmat uran. Parlamentet kräver därför ökade multilaterala insatser för att säkra ett fullständigt genomförande av konventionen om förbud mot kemiska vapen, konventionen om biologiska vapen och toxinvapen, konventionen om klustervapen, konventionen om förbud mot antipersonella minor och en vidareutveckling av det internationella systemet mot spridning av massförstörelsevapen. Parlamentet gläds i detta sammanhang över de utfästelser som alla EU-medlemsstater har gjort genom antagandet av EU:s gemensamma

¹ Antagna texter av detta datum, P6_TA(2009)0333.

ståndpunkt om vapenexport samt bestämmelserna i artikel 28b.1 i Lissabonfördraget, där EU ges ansvar för gemensamma insatser för nedrustning.

Kapacitetsuppbyggnad

56. Europaparlamentet påminner om att unionen, för att möta de allt större operationella behoven och för att göra sin krishantering mer professionell, bör utöka sin civila och militära kapacitet. Därför uppmanas rådet att fastställa ett nytt övergripande mål som kan vara av civil och militär karaktär och som framför allt bör organiseras på ett sätt som främjar en effektiv kapacitetsuppbyggnad.
57. Europaparlamentet betonar att man bör försöka att finna synergieffekter mellan civila och militära kapaciteter och områden där olika medlemsstater kan utnyttja varandras kapacitet när de befinner sig i en svår ekonomisk situation. Detta är av avgörande betydelse när det gäller att komma över de sammantagna effekterna av ökade kostnader för försvarsutrustning och befintliga begränsningarna för försvarsutgifter. Man bör även utnyttja de möjligheter som uppkommit genom inrättandet av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder, som bör få en enda enhet som kan övervaka utvecklingen av den civila och militära kapaciteten.
58. Europaparlamentet upprepar sitt stöd för de ambitiösa mål som fastställdes under Europeiska rådets möte i december 2008 för att stärka den civila och militära kapaciteten. Rådet uppmanas att fortsätta att genomföra de projekt som föreslogs på detta område, trots den nu rådande ekonomiska krisen. Rådet uppmanas också att regelbundet informera parlamentet om medlemsstaternas ansträngningar för att uppnå dessa mål.
59. Europaparlamentet understryker att det finns ett stort antal hinder för ett snabbt insättande av civila uppdrag, och medlemsstaterna uppmanas att se till att deras respektive ministerier för rättsliga och inrikes frågor tar sitt ansvar i detta hänseende. Parlamentet stöder i detta sammanhang rådets ansträngningar för att göra det lättare att tillhandahålla kvalificerad och lämpligt utbildad civil personal med jämn könsfördelning och att anställa sådan personal (genom att anta nationella strategier och gemensamma standarder, förbättra förfarandet för styrkebidrag och den förberedande utbildningen, se över konceptet civila insatsgrupper) samt att snabbt ställa utrustning till förfogande för nya civila uppdrag (genom ramavtal och projekt rörande permanenta lager). Parlamentet välkomnar beslutet om att inom ramen för EU:s polisuppdrag i Bosnien och Hercegovina upprätta ett tillfälligt lager för utrustning.
60. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/den höga representanten, rådet och medlemsstaterna att se till att adekvat och tillräcklig sakkunskap på områden som rättvisa, civil förvaltning, tull och förlikning finns tillgänglig i samband med GSFP-uppdrag.
61. Europaparlamentet betonar att de civila uppdragen måste förfoga över kommunikationssystem som är integrerade, säkra och kompatibla med de militära kommunikationssystemen.
62. Europaparlamentet uppmanar rådet att förse den europeiska avdelningen för yttre åtgärder med en permanent struktur som samlar de stödfunktioner som är gemensamma för de

civila uppdragen och de militära insatserna (rekryterings- och upphandlingsförfaranden) så att de kan koncentrera sig på sitt första uppdrag.

63. Europaparlamentet påpekar enträget att det behövs en nära samordning av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens civila uppdrag och övriga EU-instrument, detta för att åstadkomma en rationellare resursanvändning. Vice ordföranden för kommissionen/den höga representanten uppmanas att i samarbete med kommissionen planera de åtgärder som vidtas på likartade områden tillsammans med den europeiska avdelningen för yttre åtgärder. Parlamentet begär att det sker ett fortlöpande informationsutbyte mellan den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens civila uppdrag och de aktörer som ansvarar för det polisiära och rättsliga samarbetet inom unionen, bland annat Europol, inte minst i kampen mot den organiserade brottsligheten.
64. Europaparlamentet konstaterar att de taktiska insatsstyrkorna – som varit mycket kostsamma att upprätta – fortfarande inte har använts, detta av politiska skäl men också på grund av de mycket strikta villkoren för deras användning. Parlamentet förespråkar en mer effektiv och flexibel användning av de taktiska insatsstyrkorna och anser att de även ska kunna användas som reservstyrka eller delvis ska kunna ersätta andra styrkor när insamlandet av styrkebidrag inte ger tillfredsställande resultat, samtidigt som man alltid måste ta hänsyn till viljan hos de stater som tillsammans bildat dessa styrkor. Parlamentet begär att man dels förlänger det provisoriska avtal som ska täcka kostnaderna i samband med strategiska insatser av de taktiska insatsstyrkorna, dels utökar den gemensamma finansieringen av kostnaderna för användning av dessa taktiska insatsstyrkor. Rådet uppmanas att använda dem i samband med militära övningar i full skala. Parlamentet lovordar det arbete som inletts på initiativ av det svenska ordförandeskapet rörande en flexibel användning av de taktiska insatsstyrkorna och uppmanar mot denna bakgrund medlemsstaterna att genomföra de antagna rekommendationerna.
65. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som gjorts när det gäller militär och civil kapacitet och begär snabba framryckningar i fråga om följande:
- Projekt som ska göra det möjligt att snabbare skicka ESFP-uppdrag och EU-styrkor:
 - Upprättandet av en europeisk flygtransportflotta och det ledningsprojekt som antogs av 14 medlemsstater under rådets (allmänna frågor och yttre förbindelser) möte den 17 november 2009 utökat med försvarsministrarna samt inrättandet av ett europeiskt flygtransportkommando i Eindhoven och av en multinationell enhet för A400M-plan. Det är beklagligt att leveranserna varit mycket försenade och de berörda medlemsstaterna och EADS uppmanas att se till att A400M-projektet blir en framgång, så att den multinationella enheten snabbt kan inrättas. Det är viktigt att militära transportresurser används för att stödja räddningsinsatser i samband med krishantering.
 - Modernisering av helikoptrarna och utbildning för flygbesättningar, samt projektet rörande en framtida, tung transporthelikopter.
 - Projekt som syftar till att på ett bättre sätt informera de militärer som anlitas av EU:
 - En ny generation observationssatelliter (programmet Musis).

- Avtal mellan vissa medlemsstater och Europeiska unionens satellitcentrum (EU Satellite Centre, EUSC) för att underlätta centrumets tillgång till statliga bilder (Helios II, Cosmo-Skymed och Sar-Lupe).
- Arbetet inom Europeiska försvarsbyrån för att framföra de militära behoven när det gäller rymdövervakning.
- Projektet rörande ett system för global övervakning för miljö och säkerhet (GMES). Det är emellertid beklagligt att projektet inte tar tillräcklig hänsyn till säkerhets- och försvarssektorns särskilda behov, särskilt vad gäller bilders upplösning.

– Projekt som syftar till att stärka EU:s maritima dimension genom att ställa den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens militära resurser till förfogande:

- Inrättande av ett system för maritim övervakning enligt Östersjömodellen (Subcas) för att förbättra säkerheten för havstransporterna, begränsa den illegala invandringen och människohandeln samt bekämpa havsföroreningarna.
- Färdplanen för en integrerad maritim övervakning, planerad till 2010. Parlamentet anser att det bristfälliga samarbetet mellan de olika europeiska aktörerna aldrig får utgöra ett hinder för genomförandet av dessa projekt.

66. Europaparlamentet välkomnar Europeiska försvarsbyråns avgörande roll för att utveckla viktig försvarskapacitet, bland annat genom gemensamma program. Medlemsstaterna uppmanas att i högre grad utnyttja Europeiska försvarsbyråns möjligheter enligt det nya fördraget, att förse byrån med anslag som motsvarar de förväntningar man har på byrån samt att genom en budgetram och ett treårigt arbetsprogram göra byråns verksamhet mer förutsägbar. Medlemsstaterna uppmanas också att snarast möjligt avsluta arbetet med den administrativa överenskommelsen mellan Europeiska försvarsbyrån och Gemensamma organisationen för samarbete om försvarsmateriel (Occar) liksom säkerhetsavtalet mellan EU och Occar, så att deras samarbete om försvarsmaterial kan organiseras på ett effektivt sätt.
67. Europaparlamentet är positivt till upprättandet av en konkurrenskraftig industriell och teknisk bas för det europeiska försvaret, och en öppen och transparent europeisk marknad för försvarsmateriel. Parlamentet uppmanar i detta syfte medlemsstaterna att fortsätta med sin forskning och utveckling och respektera åtagandet att avsätta två procent av försvarsutgifterna för detta ändamål, samt att införliva försvarspaketets direktiv på ett harmoniserat sätt.
68. Europaparlamentet uppmanar de europeiska försvarsupp-handlingsorganen att med stöd av Europeiska försvarsbyrån vidta konkreta åtgärder för att göra fler uppköp inom Europa, bland annat genom att underteckna en frivillig uppförandekod som skulle införa principen om ”europeisk preferens” inom vissa områden för försvarsupp-handlingar där det ur ett EU-perspektiv är viktigt att bevara oberoende och operativ suveränitet, och att värna om Europas framstående ställning på industri- och teknikområdena.

69. Europaparlamentet stöder i hög grad skapandet av synergieffekter mellan civil och militär kapacitet. Parlamentet hoppas att direktoratet för krishantering och planering och Europeiska försvarsbyrån snabbt kommer att fastställa hur de kan komplettera varandra. Under vice ordförandens/den höga representantens ledning bör direktoratet för krishantering och planering inom den europeiska avdelningen för yttre åtgärder spela en strategisk roll för att ta initiativ till och samordna arbetet, särskilt när det gäller att fastställa de gemensamma behoven. Europeiska försvarsbyrån bör däremot ha en operationell roll för att utveckla teknik med dubbla användningsområden och civil och militär kapacitet. Synergieffekter kommer förmodligen att kunna uppnås i synnerhet inom den del av ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling som avser säkerhet.
70. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som under det svenska ordförandeskapet gjorts vad gäller skapandet av en pool bestående av experter på det civila och militära området vilka kan anlitas för att reformera säkerhetssektorerna. Det är dock beklagligt att det tagit så lång tid att vidta denna åtgärd som föreslogs hösten 2008, och förhoppningsvis kommer det nu att gå snabbt att upprätta expertpoolen.
71. För att förbättra europeiska personalstyrkors samarbetsförmåga stöder Europaparlamentet bland annat följande utbildningsinitiativ:
- Utökad utbyte av unga europeiska officerare enligt Erasmusprogrammets modell.
 - Utökad utbildningskapacitet på EU-nivå. Det är särskilt nödvändigt att man så snart som möjligt upprättar den europeiska säkerhets- och försvarsakademien i den utformning som rådet beslutade i december 2008.
 - Insatser för att utöka den institutionella utbildningskapaciteten på EU-nivå. Det är särskilt viktigt att inrätta en ny europeisk akademi för yttre åtgärder, som i nära samarbete med de relevanta organen i medlemsstaterna och med deltagande av befintliga utbildningsstrukturer, t.ex. försvarsakademien, ska ge de EU-tjänstemän och tjänstemän i medlemsstaterna som ska arbeta med yttre förbindelser, samt personalen från GSFP-uppdrag, utbildning som bygger på enhetligt harmoniserade läroplaner. Enligt dessa läroplaner ska det finnas ett utförligt gemensamt utbildningsprogram för alla tjänstemän och lämplig utbildning i konsulat- och legationsväsenden, diplomati, konfliktmedling och internationella förbindelser. Dessutom ska det bibringas kunskaper om Europeiska unionens historia och utveckling.
72. Europaparlamentet anser att man, för att förbättra personalens utbildning och på bästa sätt utnyttja utbildningsresurserna, bör se till att det i större utsträckning är den personal som deltar i utbildningarna som sedan används vid uppdragen. Parlamentet uppmanar rådet att utarbeta en gemensam europeisk stadga för utstationerad personal, med bestämmelser om utbildningsstandarder, insatsdoktrin och handlingsfrihet vid insatser, rättigheter och skyldigheter, kvalitet på utrustningen och sjukvården samt den sociala tryggheten om en soldat dödas, såras eller blir oförmögen till fortsatt tjänst.
73. Europaparlamentet finner det positivt att Strasbourgfördraget undertecknades den 26 februari 2009, eftersom detta fördrag gör Europakåren till en juridisk person. Unionen bör vid behov använda denna multinationella styrka.

Finansiering av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken

74. Europaparlamentet påpekar att Lissabonfördraget inte innebär någon grundläggande förändring av hur uppdrag och insatser som genomförs inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken ska finansieras, det vill säga att
- civila uppdrag ska finansieras genom EU:s budget, och
 - militära insatser, åtminstone de gemensamma kostnaderna för dessa insatser, ska finansieras genom Athenamekanismen.
75. Europaparlamentet påminner om att vice ordföranden/den höga representanten enligt Lissabonfördraget ska förfoga över en startfond med vilken förberedande verksamhet inför uppdrag inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken ska finansieras, i de fall då dessa uppdrag av någon anledning inte ska belasta EU:s budget. Parlamentet framhåller det mervärde som startfonden innebär, i det att den kommer att göra det möjligt för vice ordföranden/den höga representanten att effektivare och snabbare förbereda verksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken. Medlemsstaterna bör därför snarast se till att startfonden upprättas.
76. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utöka listan över de gemensamma kostnader som ska finansieras genom Athenamekanismen, detta för att skapa en bättre solidaritet mellan medlemsstaterna och få fler av dem att delta i EU:s militära insatser.
77. Europaparlamentet föreslår att man i samband med översynen av budgetförordningen luckrar upp de regler och förfaranden som ska gälla vid krishantering och som bör uppfylla särskilda krav (snabb tillämpning, hänsyn till säkerhetsaspekter etc.).
78. I samband med krishantering förfogar kommissionen över finansiella instrument som är av avgörande betydelse, bland annat stabilitetsinstrumentet och Europeiska utvecklingsfonden (inbegripet den fredsbevarande resursen för Afrika). Europaparlamentet betonar att dessa olika instrument måste samordnas.

Partnerskap

EU–Nato

79. Europaparlamentet påminner om vikten av att befästa det strategiska partnerskapet och säkerställa ett gott samarbete mellan EU och Nato. Parlamentet anser att man bör undvika blockeringar och efterlyser en översyn av den nuvarande ordningen för det operationella samarbetet mellan EU och Nato (Berlin plus-avtalet) liksom utveckling av en ny funktionell ram som underlättar ett bredare samarbete i de fall där de båda organisationerna är verksamma inom samma insatsområde.
80. Europaparlamentet beklagar att de tekniska överenskommelserna mellan Natos och EU:s respektive insatser i Afghanistan och Kosovo fortfarande inte har undertecknats. Rådet och medlemsstaterna uppmanas att inom EU:s och Natos behöriga organ verka politiskt för att detta sker.

81. Europaparlamentet betonar att de båda organisationerna har ett gott samarbete när det gäller kampen mot sjöröveri (unionens Atalantainsats och Natos Ocean Shield-insats).
82. Europaparlamentet gläder sig åt att Natos generalsekreterare vill låta EU, inbegripet Europaparlamentet, delta i diskussionerna om den strategiska utformningen av denna organisation, och förväntar sig att denna uttalade vilja inom kort visar sig i form av konkreta initiativ.
83. Europaparlamentet välkomnar EU:s och Natos samarbete i fråga om militär kapacitet, exempelvis i samband med arbetet för att förbättra helikopterstyrkornas operationella kapacitet.

EU–FN

84. Europaparlamentet påminner om vikten av ett nära samarbete mellan EU och FN när det gäller krishantering, särskilt inom de insatsområden där de båda organisationerna är engagerade och/eller där en av organisationerna tar över efter den andra. Samarbetet bör stärkas i ett tidigt skede av krishanteringen, särskilt i planeringsstadiet.

EU–Afrikanska unionen

85. Europaparlamentet understryker vikten av ett gott samarbete mellan EU och Afrikanska unionen, i enlighet med de åtaganden som gjorts genom partnerskapet för fred och säkerhet, som är knutet till den gemensamma strategin EU-Afrika. EU bör i möjligaste mån stödja Afrikanska unionen, särskilt i de insatsområden, exempelvis Somalia, där Afrikanska unionen är den enda organisationen på plats. Samtidigt uppmanar parlamentet Afrikanska unionen att gå in för att utveckla den afrikanska förmågan att reagera på kriser och att bli bättre på att effektivt utnyttja bistånd från internationella partner. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att ägna särskild uppmärksamhet åt problematiken kring den okontrollerade spridningen av handeldvapen och lätta vapen, särskilt i Afrika, och att därvid lägga särskild vikt vid befintliga bestämmelser om vapen i konfliktområden härrörande från samtliga medlemsstater.

EU–Förenta staterna

86. Europaparlamentet uppmanar rådet att utveckla förbindelserna mellan unionen och Förenta staterna när det gäller fredsbyggande och krishantering, bland annat i militära frågor och i samband med naturkatastrofer. Ett sådant samarbete är av särskilt stor betydelse för kampen mot sjöröveri i Somalia, för stärkandet av Afrikas fredsbevarande kapacitet samt för arbetet i Kosovo och Afghanistan. Särskilt glädjande är det att Förenta staterna deltar i det EU-ledda uppdraget Eulex Kosovo.
87. Europaparlamentet anser att den amerikanska administrationens nya utformning av missilskyddet bör undersökas grundligt och granskas. Om ett sådant system utvecklas bör man i dialog med Ryssland ta hänsyn till de europeiska ländernas gemensamma syn på försvaret mot missilhot och främja den europeiska försvarsindustrins delaktighet i upprättandet av skyddet.

Tredjeländers delaktighet i den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken

88. Europaparlamentet påminner om att 24 länder från de fem kontinenterna hittills har deltagit i EU:s 16 civila och militära insatser. Tredjeländers deltagande i insatserna innebär ett betydande mervärde för EU:s insatser, ur såväl politisk som operationell synvinkel, och unionen bör fortsätta i denna riktning och utröna möjligheterna att på ett bättre sätt engagera dessa tredjeländer, utan att det inverkar negativt på unionens självständighet i beslutsfattandet.

Parlamentets befogenheter

89. Europaparlamentet välkomnar rådets utökade delaktighet i det arbete som Europaparlamentet bedriver i fråga om säkerhet och försvar, bland annat inom det underutskott som är specialiserat på dessa frågor. Det är också positivt att rådets senaste slutsatser om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken innehåller ett avsnitt om förbindelserna med parlamentet. Vice ordföranden/den höga representanten uppmuntras att, inom ramen för Lissabonfördraget, fortsätta i denna riktning för att på så sätt ge den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken en stark demokratisk legitimitet.
90. Europaparlamentet påminner om att parlamentet är den enda överstatliga institution som har legitim rätt att utföra den demokratiska kontrollen av unionens säkerhets- och försvarspolitik, och att denna roll stärks i och med Lissabonfördragets ikraftträdande. I detta sammanhang har VEU:s parlamentariska församling – som upprättades genom det ändrade Bryssel fördraget som dock inte har undertecknats av samtliga EU-medlemsstater – inte vare sig de politiska verktygen eller den lagliga rätten att utföra parlamentarisk kontroll av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.
91. Europaparlamentet och de nationella parlamenten uppmuntras därför att, med hänsyn till de möjligheter som Lissabonfördraget erbjuder, fullt ut utnyttja Lissabonfördragets protokoll nr 1 för att stärka sitt samarbete rörande den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken genom att de olika parlamentens respektive ansvariga utskott utvecklar närmare och mer strukturerade arbetsrelationer när det gäller frågor som rör säkerhet och försvar. Detta utökade samarbete mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten ska ersätta de befogenheter som VEU:s parlamentariska församling otillbörligen tillskansat sig. Europaparlamentet betonar också att parlamentet måste anpassa sina egna strukturer för att se till att man på ett bättre sätt kontrollerar den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken. Rådet och vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att hitta sätt att involvera parlamentet och dess ansvariga utskott i ett tidigt skede av utarbetandet av koncepten och handlingsplanerna för den civila krishanteringen.

92. Europaparlamentet uppmanar rådet att i förväg informera parlamentet om de uppdrag och insatser som förbereds och om hur de fortlöper. Parlamentet föreslår att rådet av öppenhetsskäl regelbundet informerar parlamentet om användningen av Athenamekanismen och startfonden, på samma sätt som rådet redan informerar om användningen av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitikens anslag för civila uppdrag. För att förbättra tydligheten i EU:s budget bör man för det första ange de icke-militära utgifterna i EU:s budget, och för det andra, efter att de nödvändiga fördragsändringarna gjorts, i EU:s budget också ange anslagen för de militära kostnaderna.

93. Europaparlamentet begär en översyn av de interinstitutionella avtalen från 2002 mellan Europaparlamentet och rådet om Europaparlamentets tillgång till känslig information från rådet i fråga om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna så att de ansvariga ledamöterna, bland annat ordförandena för underutskottet för säkerhet och försvar och underutskottet för mänskliga rättigheter, kan få den information de behöver för att kunna utöva sina befogenheter på ett välunderbyggt sätt.

o

o o

94. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen, medlemsstaternas parlament, Natos parlamentariska församling samt till FN:s generalsekreterare och Natos generalsekreterare.

RESERVATION

om betänkandet om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (2009/2198(INI))

Utskottet för utrikesfrågor, föredragande: Arnaud Danjean

Reservation framlagd av följande ledamöter från GUE/NGL-gruppen: Sabine Lösing, Willy Meyer, Takis Hadjigeorgiou

I betänkandet förespråkas att den europeiska säkerhets- och försvarspolitik utvecklas på ett sätt som utökar EU:s militarisering och interventionistiska karaktär. Betänkandet lägger inte fram några förslag till fredliga konfliktlösningar eller strategier, utan fokuserar i stället helt på EU:s försvar och militarisering.

Vi motsätter oss betänkandet av följande skäl:

- I betänkandet hänvisar man till Lissabonfördraget och genomförandet av detsamma. Lissabonfördraget medför en ytterligare centralisering av befogenheter som därmed inte omfattas av den parlamentariska kontrollmekanismen, och gör EU till en militär aktör på global nivå, bland annat genom Europeiska försvarsbyrån, den europeiska avdelningen för yttre åtgärder och upprättandet av en startfond för militära insatser, vilket de facto innebär att EU får en egen militärbudget.
- Betänkandet stöder inrättandet av ett direktorat för krishantering och planering som ska slå samman de civila och militära tillgångarna och kapaciteterna. Därmed förespråkas också att civila och militära kapaciteter blandas ihop och att gränserna mellan dem suddas ut, polisuppdrag betraktas som civila uppdrag och polisuppdrag slås ihop med arméuppdrag.
- I betänkandet beklagar man att de taktiska insatsstyrkorna ännu inte har använts, och förespråkar att de ska användas på ett flexiblere sätt.
- I betänkandet pekar man ut Iran och Nordkorea, och insinuerar på det sättet att unionen har vidtagit alla åtgärder den kan för att förebygga, hindra och stoppa spridningsprogrammen.
- I betänkandet förespråkas permanenta strukturer för samarbetet mellan EU och Nato.

Vi kräver att

- all verksamhet genomförs i enlighet med FN:s stadga och internationell rätt,
- EU ska vara en civil organisation och att man gör tydlig skillnad mellan civila och militära insatser,

- militära utgifter omfördelas till civila ändamål,
- strikt åtskillnad görs mellan EU och Nato.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	23.2.2010
Slutomröstning: resultat	+: 48 -: 6 0: 6
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Arnaud Danjean, Mário David, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Andrzej Grzyb, Heidi Hautala, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Maria Eleni Koppa, Paweł Robert Kowal, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Adrian Severin, Marek Siwiec, Ernst Strasser, Charles Tannock, Zoran Thaler, Inese Vaidere, Johannes Cornelis van Baalen, Kristian Vigenin, Graham Watson
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Laima Liucija Andrikiienė, Charalampos Angourakis, Elena Băsescu, Malika Benarab-Attou, Carlo Casini, Andrew Duff, Lorenzo Fontana, Roberto Gualtieri, Georgios Koumoutsakos, Barbara Lochbihler, Corneliu Vadim Tudor, Luis Yáñez-Barnuevo García
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Bas Eickhout